

Sygn. akt VIII U 3676/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2017 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Iwona Jawor –Piszc

Protokolant st. sekretarz sądowy Monika Zięba

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2017 roku w Lublinie

sprawy W. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

o wysokość renty rodzinnej

na skutek odwołania W. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G.

z dnia 4 lipca 2016 roku znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VIII U 3676/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 lipca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. ustalił W. K. prawa do renty rodzinnej po zmarłej żonie A. K..

W uzasadnieniu swego stanowiska organ rentowy powołał się na przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS, (obecnie Dz.U. 2017 poz.1383 tekst jednolity ze zm. zwanej dalej ustawą emerytalną), przedstawiając pełne wyliczenie świadczenia wraz z okresami podlegania ubezpieczeniom społecznym, wskaźnikiem wysokości podstawy wymiary renty należnej zmarłej (decyzja k. 41akta ZUS).

W. K. w dniu 8 września 2016 roku, wniósł odwołanie od decyzji, podnosząc, iż decyzja jest błędna, niezgodna z przepisami prawa i stanem faktycznym (odwołanie k. 4-6).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wskazując sposób wyliczenia świadczenia zmarłej i wnioskodawcy jak w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 9-10).

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska, z tym, iż wnioskodawca sprecyzował swoje żądanie, wskazując, iż domaga się ustalenia wysokości renty rodzinnej w oparciu o :

- wysokość renty zmarłej żony, przy przyjęciu, iż niezdolność do pracy jest trwała,

- wyliczenie świadczenia rentowego zmarłej bez zastosowania zasady proporcjonalności bowiem ta nie wynika z obecnie obowiązujących przepisów unijnych,
- przyjęcie zasad do wyliczenia świadczenia rentowego obowiązujących jak przy wyliczeniu świadczenia emerytalnego,
- wyliczenie kapitału początkowego i ustalenie w oparciu ten kapitał wysokości świadczenia rentowego (protokół rozprawy k. 69),
- przyjęcia do wyliczenia wskaźnika wysokości świadczenia w wariantcie najkorzystniejszym, przy zastosowaniu zasad z art. 18 ust. 1 i ust. 2 ustawy emerytalnej (załącznik do protokołu k. 74).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje.

W. K. w dniu 24 maja 2016 roku wystąpił z wnioskiem o ustalenie prawa do renty rodzinnej po zmarłej żonie A. K. (wniosek k. 1 akta ZUS). W dniu 4 lipca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał decyzję przyznając wnioskodawcy prawo do świadczenia, ustalając wysokość renty rodzinnej (decyzja k. 41 akta ZUS).

A. K. urodzona dnia (...), zmarła dnia (...), roku (odpis aktu zgonu k. 13 akta ZUS). Decyzją z dnia 6 listopada 2015 roku, po rozpoznaniu jej wniosku z dnia 10 września 2015 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił A. K. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 16 października 2015 roku do dnia 31 października 2018 roku wraz z dodatkiem pielęgnacyjnym (decyzja k. 44, wniosek k. 1 akta ZUS). Kolejną decyzją z dnia 24 lutego 2016 roku organ rentowy przeliczył wysokość świadczenia rentowego poprzez doliczenie okresów ubezpieczeniowych przebytych za granicą kraju. Ustalając wysokość świadczenia organ rentowy przyjął okresy składkowe 21 lat 10 miesięcy i 1 dzień tj. 262 miesiące, 2 lata 2 miesiące i 27 dni tj. 26 miesięcy okresów nieskładkowych oraz okresy zagraniczne składkowe 4 lata tj. 48 miesięcy i nieskładkowe 3 lata tj. 36 miesięcy. Wskazał następujący sposób wyliczenia świadczenia :

wariant wyliczenia renty wyłącznie z okresami przebytymi w kraju:

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

wariant wyliczenia renty z uwzględnieniem okresów zagranicznych:

(...)

(...)

((...))

(...)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, iż wysokość renty ustalona wg proporcji 288 miesięcy pracy w Polsce do 372 miesięcy łącznej pracy z uwagi na ubezpieczenie za granicą wynosi 1352,27zł. Wysokość renty proporcjonalnej została obliczona w następujący sposób:

(...)(decyzje k.44, 66 akta ZUS).

A. K. podlegała ubezpieczeniu społecznemu w kraju i w Wielkiej Brytanii w następujących okresach (okresy także przyjęte do wyliczenia prawa i wysokości renty przez ZUS):

<i>Okres od</i>	<i>Okres do</i>	<i>Tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym, podstawa faktyczna</i>	<i>Rodzaj okresu</i>	<i>Ilość lat</i>	<i>Ilość miesięcy</i>	<i>Ilość dni</i>
1982-04-06	1983-04-05	Okresy ubezpieczenia z Wielkiej Brytanii - formularz E205 z dnia 25.01.2016r. k 51-61 akta ZUS	nieskładkowe zagraniczny	1	0	0
1983-04-06	1984-04-05		nieskładkowe zagraniczny	1	0	0
1984-04-06	1985-04-05		nieskładkowe zagraniczny	1	0	0
1987-10-01	2002-11 -30	Okres zatrudnienia w Wojewódzkim Szpitalu (...) w B. Zaświadczenie Rp-7 Wojewódzkiego Szpitala (...) z B. z dnia 12.08.2015 r. k. 21 akta ZUS	składkowy krajowy	15	2	0
1992-01-18	1992-01-22		nieskładkowe krajowy	0	0	5

1993-08-11	1993-08-20		nieskładkowe krajowy	0	0	10
1993-09-02	1993-09-04	nieskładkowe krajowy	0	0	3	
1997-11 -27	1997-11-27	nieskładkowe krajowy	0	0	1	
1998-03-27	1998-04-06		nieskładkowe krajowy	0	0	11
1998-04-20	1998-05-08		nieskładkowe krajowy	0	0	19
1999-03-17	1999-03-19		nieskładkowe krajowy	0		3
1999-07-09	1999-07-09	nieskładkowe krajowy	0	0	1	
1999-10-28	1999-11-12		nieskładkowe krajowy	0	0	16
2001-03-28	2001-03-30		nieskładkowe krajowy	0	0	3
2002-03-12	2002-04-05		nieskładkowe krajowy	0	0	25
2002-04-30	2002-05-31		nieskładkowe krajowy	0	1	1
2002-06-03	2002-10-03		nieskładkowe krajowy	0	4	1
2002-11-22	2002-11 -30		nieskładkowe krajowy	0	0	9
2002-12-02	2004-10-31	Okres pracy w(...) w B.	składkowy krajowy	1	11	0

		<p>Potwierdzenie okresu ubezpieczenia z Wydziału (...) i Składek ZUS z dnia 2.10.2015r. oraz wyjaśnienie zakładu pracy odnośnie okresu zatrudnienia z dnia 5.11.2015r. k. 32-33akta ZUS</p> <p>Zaświadczenie (...).20 akta ZUS</p>				
2004-10-07	2005-04-05	<p>Okresy ubezpieczenia w Wielkiej Brytanii formularz (...) z dnia 25.01.2016 r. k 51-61 akta ZUS</p>	składkowy zagraniczny	0	6	0
2005-04-06	2006-04-05		składkowy zagraniczny	1	0	0
2006-04-06	2007-04-05		składkowy zagraniczny	1	0	0
2007-04-06	2008-04-05		składkowy zagraniczny	1	0	0
2008-04-06	2009-02-05		składkowy zagraniczny	0	10	0
2008-11-01	2010-07-31	<p>Okres zatrudnienia w(...) (...)</p>	składkowy krajowy	1	9	0

		<p>w B. Potwierdzenie okresu ubezpieczenia z Wydziału Ubezpieczeń i Składek ZUS z dnia 25.09.2015 r. k.34-35</p> <p>Zaświadczenie (...) i wykaz okresów nieskładkowych k. 25 -26 akta ZUS</p>				
2009-01-26	2009-01-30		nieskładkowe krajowy	0	0	5
2009-06-02	2009-06-02		nieskładkowe krajowy	0	0	1
2009-11 -20	2009-11-20		nieskładkowe krajowy	0	0	1
2010-08-01	2014-04-30	Okres zatrudnienia w (...) w W. Zaświadczenie (...) z dnia 12.08.2015 r.- k. 27 akta ZUS	składkowy krajowy	3	9	0
2012-10-25	2012-10-31		nieskładkowe krajowy	0	0	7
2014-04-22	2014-04-30		nieskładkowe krajowy	0	0	9
2014-05-01	2014-07-09	Okres zatrudnienia w Instytucie (...) w W. zaświadczenie	składkowy krajowy	0	2	9

		(...) z dnia 6.08.2015 r. i wykaz okresów nieskładkowych k.28 -29akta ZUS				
2014-05-01	2014-07-09		nieskładkowe krajowy	0	2	9
2014-07-10	2014-10-20	Zasilek chorobowy na podstawie potwierdzenia z Wydziału Zasiłków (...) Oddział w L. Inspektorat B. z dnia 5.11.2015 r. k. 39 akta ZUS	nieskładkowy krajowy	0	3	12
2014-10-21	2015-10-15	Świadczenie rehabilitacyjne na podstawie potwierdzenia z Wydziału Zasiłków (...) Oddział w L. Inspektorat B. z dnia 5.11.2015 r. k.40 akta ZUS	nieskładkowy krajowy	0	11	26

Łącznie okresy przebyte w kraju wynoszą :

21 lat 10 miesięcy i 1 dzień - składkowe, zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy emerytalnej,

2 lata 2 miesiące i 27 - nieskładkowe zgodnie z art. 7 pkt 1 ustawy emerytalnej.

Łącznie okresy przebyte za granicą wynoszą:

4 lata – składkowe, wykazane zaświadczeniem (...)

3 lata – nieskładkowe wykazane zaświadczeniem(...)

Wymiar okresów składkowych i nieskładkowych zagranicznych został ustalony zgodnie zasadami przeliczania z art. 13 ust. 1 c (iii) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009

roku dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U.UE.L.2009.284.) poprzez zsumowanie wykazanych w zaświadczeniu tygodni za lata 1982-1985 - 52 tygodnie $\times 3 = 156 \times 3/13 = 36$ miesięcy tj. 3 lata, za okres 2004-2009 to suma wykazanych tygodni $23+52+52+52+43=222 \times 3/13 = 52$ miesiące tj. 4 lata 4 miesiące, przyjęte 4 lata bowiem w okresie od 1 listopada 2008 roku do 5 lutego 2009 roku przypada okres składkowy w Polsce (art.11 i art. 18 ust. 2 ustawy emerytalnej, art. 12 ust. 2 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U.UE.L.2009.284.1) w zw. z art. 56 ust. 1 b rozporządzenia (WE) nr 883/2004)

Natomiast A. K. osiągnęła zarobek w poszczególnych latach, stanowiący podstawę wymiaru składek w następujących kwotach, stanowiący podstawę do wyliczenia rocznych wskaźniki wysokości podstawy wymiaru:

Lp.	za rok kalendarzowy	zarobki-dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne (PLN)	kwotę rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy (PLN)	stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy (wyrażony w %)
1. 1	1987	(...)	(...)	(...)
2. 1	1988	(...)	(...)	(...)
3. 2	1989	(...)	(...)	(...)
4. 3	1990	(...)	(...)	(...)
5. 4	1991	(...)	(...)	(...)
6. 5	1992	(...)	(...)	(...)
7. 6	1993	(...)	(...)	(...)
8. 7	1994	(...)	(...)	(...)
9. 8	1995	(...)	(...)	(...)
10. 9	1996	(...)	(...)	(...)
11. 10	1997	(...)	(...)	(...)

12. 11	1998	(...)	(...)	(...)
13. 12	1999	(...)	(...)	(...)
14. 13	2000	(...)	(...)	(...)
15. 14	2001	(...)	(...)	(...)
	2002	(...)	(...)	(...)
	2003	(...)	(...)	(...)
	2004	(...)	(...)	(...)
	2008	(...)	(...)	(...)
20. 15	2009	(...)	(...)	(...)
21. 16	2010	(...)	(...)	(...)
22. 17	2011	(...)	(...)	(...)
23. 18	2012	(...)	(...)	(...)
24. 19	2013	(...)	(...)	(...)
25. 20	2014	(...)	(...)	(...)

Kwoty zarobku A. K. zostały wskazane w oparciu o zaświadczenia Rp 7 i potwierdzenia ZUS powołane wyżej na stronie 3-7. Natomiast w kwocie dochodu za 1991-1992 zostały uwzględnione świadectwa rekompensacyjnych zgodnie z zawiadomieniem dnia 15 maja 1998 roku (k. 23 akta ZUS). W szczególności do roku 1991 przyjęto świadectwa rekompensacyjne w kwocie 2760000zł, zaś w 1992 r. 3480000zł. Łączna kwota wynagrodzeń przyjętych w wyliczeniu powyżej za rok 1991 r. (z uwzględnieniem kwot wynikających z zaświadczenia (...). 16352199 zł oraz świadectw rekompensacyjnych za ten rok) wyniosła 19112199zł. Łączna natomiast kwota wynagrodzeń za rok 1992 r. (z uwzględnieniem kwot wynikających z zaświadczenia Rp 7 tj. 26434600 zł oraz świadectw rekompensacyjnych za ten rok) wyniosła 29914600 zł.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z okresu 10 lat w okresie 20 lecia przypadającego w latach 1995-2014 , z uwzględnieniem art. 18 ust. 1 i 2 ustawy emerytalnej wynosi odpowiednio: 57,13% (1995-2004), 49,83 % (1996-2008), 48,56 % (1997-2009) , 49,39 % (1998-2010), 56,65 % (1999-2011), 61,91% (2000-2012), 67,63%(2001-2013), 67,70% (2002-2014). Natomiast wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 20 lat z całego okresu wynosi w

wariancie najkorzystniejszym 77,41% i jest średnią arytmetyczną wskaźników z poszczególnych lat kalendarzowych (1988-2001,2009-2014) wyrażający się w matematycznym działaniu 1548,12% (suma rocznych wskaźników) : 20 lat = 77,41 %. Wyliczony WWPW w innego okresu 10 lat w okresie 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o rentę oznaczonym zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy emerytalnej tj. 1995- 2014 przy przyjęciu zasad z art. 18 ust. 1 i 2 ustawy emerytalnej w żadnym przypadku nie jest wyższy od wyliczonego z 20 lat dowolnie wybranych z całego okresu podlegania.

Powyższy stan faktyczny ustalony został w oparciu o dokumenty zgromadzone w akta Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Dowody te zasługują na obdarzenie w pełni wiarą bowiem są to dokumenty sporządzone przez poszczególne podmioty w granicach swych kompetencji. W szczególności podkreślić trzeba, iż nie ma żadnych podstaw by kwestionować prawidłowość wystawienia zaświadczenia (...) z dnia 25 stycznia 2016 r. przez Komisję Administracyjną Zabezpieczenia Społecznego Pracowników Migrujących bowiem dokument ten zawiera indywidualne dane zmarłej A. K. (...)oraz pełne dane personalne. Okresy zatem wykazane jako okresy zagraniczne należy uznać za prawidłowe, podobnie jak i ich klasyfikację. O kwalifikacji danych okresów zatrudnienia ubezpieczonego za granicą jako okresów ubezpieczenia w rozumieniu ustawy emerytalnej decydują właściwe organy ubezpieczeniowe (lub sądy) państwa, w którym zatrudnienie to miało miejsce (wyrok SN z dnia 5 października 2006 IUK 99/06 OSNP 2007/23-24/356, wyrok SA w Gdańsku z dnia 15 czerwca 2016 r. III AUa 312/16 LEX nr 2073884). Wnioskodawca nie złożył żadnych innych dowodów, które wskazałyby inne okoliczności faktyczne niż ustalone przez Sąd.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Na wstępie oceny prawnej należy przypomnieć, iż zgodnie z art. 65 i 75 ust. 1 pkt 1 ustawy emerytalnej renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełniała warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń i wynosi dla jednej osoby uprawnionej 85% świadczenia, które przysługiwałoby zmarłemu. Powyższe w sposób oczywisty wskazuje, iż renta rodzinna jest pochodną świadczenia jakie przysługiwało lub przysługiwałoby zmarłemu, gdyby złożył wniosek. Wynika z tego zarazem, że jeżeli świadczenie przysługiwało w niewłaściwej wysokości to renta rodzinna powinna być pochodną świadczenia jakie powinno przysługiwać zmarłemu w prawidłowej wysokości - o ile zachodzą jednocześnie przesłanki do "podważenia" wcześniejszych decyzji organu rentowego ustalającej wysokość świadczenia (przesłanki zmiany decyzji przewidziane w art. 109-114 ustawy emerytalnej). Zasadniczo zatem nie jest ważne jakie świadczenia wypłacano, tylko jakie powinno być wypłacane osobie zmarłej, po której dochodzi się renty rodzinnej. W tym zatem znaczeniu kontrolą Sądu objęta jest decyzja ustalająca prawo i wysokość świadczenia rentowego dla zmarłej A. K..

Nie może budzić żadnych wątpliwości, iż nie ma podstaw do przyjęcia, iż A. K. spełniała przesłanki prawa do emerytury. W dacie śmierci miała ukończone lat 49, wykonywała zawód pielęgniarstwa, nie spełniała zatem w dacie zgonu przesłanek do świadczenia emerytalnego i wyliczenie wysokości takiego świadczenia nie jest możliwe. Powyższe stwierdzenie jest istotne bowiem warunkuje sposób jaki należy przyjąć do wyliczenia należnego wymienionej świadczenia, tj. renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Sposób wyliczenia wysokości renty wskazany jest w art. 62 ustawy emerytalnej. Renta dla osoby całkowicie niezdolnej do pracy w myśl ust. 1 tego przepisu wynosi:

- 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19,
- 2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
- 3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych,
- 4) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresu brakującego do pełnych 25 lat okresów składkowych oraz nieskładkowych, przypadających od dnia zgłoszenia wniosku o rentę do dnia, w którym rencista ukończyłby 60 lat.

Obliczając okresy z ust. 1 pkt 2-4 uwzględnia się je w pełnych miesiącach (art. 62 ust. 3 ustawy emerytalnej). Okres hipotetyczny wskazany w art. 62 ust. 1 pkt 4 oznacza okres brakujący do pełnych 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, przypadających na czas od dnia zgłoszenia wniosku rentowego do dnia, w którym rencista ukończyłby 60 lat. Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 62 ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalnej, do rzeczywistych okresów składkowych i nieskładkowych osoby uprawnionej do renty dodaje się zatem tyle lat (miesiący), aby wymienione okresy wynosiły w sumie 25 lat. Funkcja okresu hipotetycznego jest wyraźnie ochronna i pozwala uwzględnić dłuższy okres, co ma znaczenie w przypadku młodych rencistów, gdyż zwiększa świadczenie (por. komentarz Marcina Bartnickiego do art. 62 ustawy o emeryturach i rentach z FUS). Powołany art. 62 nie daje żadnych podstaw do różnicowania wysokości świadczenia rentowego z uwagi na trwałość niezdolności do pracy. Okoliczność przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy ma znaczenie tylko dla określenia, zgodnie z art. 59 ust. 1 ustawy emerytalnej, prawa do renty okresowej lub stałej, co jednak w żadnej mierze nie wpływa na prawo i wysokość świadczenia podstawowego, a co za tym idzie i renty rodzinnej (zbędne zatem było dowodzenie w toku niniejszego procesu trwałości niezdolności do pracy zmarłej). Natomiast zasady wyliczenia podstawy wymiaru renty reguluje art. 15 do 17 ustawy emerytalnej i art. 18 ust. 1 i 2 ustawy, które stanowią m.in:

art. 15 ust. 1 : podstawę wymiaru renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę;

art. 15 ust. 6 : na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Przepisy art. 18 wskazują, że podstawę wymiaru renty dla osób posiadających okresy ubezpieczenia za granicą, o których mowa w art. 8, ustala się na zasadach określonych w art. 15-17, a przy ustalaniu kolejnych 10 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2, nie uwzględnia się lat kalendarzowych, w których ubezpieczony przez cały rok pozostawał w ubezpieczeniu za granicą.

Powyższe zasady uniemożliwiają przyjęcie do wyliczenia podstawy wymiaru zarobek z roku, w którym wniosek o świadczenie został złożony tj. rok 2015 w analizowanym stanie faktycznym. Natomiast z wyliczenia podstawy wymiaru, zgodnie z art. 18 należy wyłączyć 2005, 2006, 2007. Przez część 2002 roku i 2008 roku A. K. pozostawała w systemie ubezpieczenia krajowego, zatem wyłączenie nie może obejmować tych lat (zaświadczenie Rp – k.20 i 25 akt ZUS). System ubezpieczeń społecznych zakłada, że podstawą wymiaru świadczenia jest przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne. Wysokość świadczenia zależy od udziału ubezpieczonego w tworzeniu funduszu ubezpieczeń społecznych. Przy ustalaniu wysokości świadczenia znaczenie ma wysokość podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe płacone w Polsce. Wysokość podstawy wymiaru świadczenia rentowego A. K., wyliczyć należy się zgodnie z art. 15 ust. 4 ustawy emerytalnej i stanowi iloczyn wyliczonego jak wyżej WWPW w wariantcie najkorzystniejszym 77,41 % i kwoty bazowej obowiązującej w dacie złożenia wniosku o świadczenie rentowe tj. 3308,33zł, zgodnie z art. 19 ustawy emerytalnej (Komunikat Prezesa GUS z dnia 10 lutego 2015 r. w sprawie kwoty bazowej w 2014 r. MP 2015 poz. 177). Podstawa wymiaru świadczenia rentowego wynosi zatem kwotę 2560,98zł (77,41 % x 3 308,33 zł) i kwotę tę należy podstawić do wskazanego w art. 62 ustawy emerytalnej wzoru, co daje nam działanie:

(...)

(...)

(...)

(...)– okresy hipotetyczne brakujące do 25 lat (zgodnie z art. 62 ust. 1 pkt.4 ustawy emerytalnej).

Tak wyliczone świadczenie równe jest kwocie 1577,67 zł.

Ocena wysokości świadczenia rentowego, wobec wykazania okresów jakie zmarła przeżyła w Wielkiej Brytanii, wymagała także odniesienia się do postanowień Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U.UE.L.2004.166.1, Dz.U.UE-sp.05-5-72). Na marginesie podnieść należy, iż nowelizacja wprowadzona przez art. 1 pkt 11- 15 rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 988/2009 z dnia 16 września 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz określające treść załączników (Dz.U.UE.L.2009.284.43) nie odnosi się do norm prawa mających zastosowanie do analizowanego stanu faktycznego bowiem wprowadza regulację mającą znaczenie przy ustalaniu wysokości świadczenia w systemie składki zdefiniowanej, zatem w polskim systemie ubezpieczeń społecznych co do zasady dotyczy to świadczeń emerytalnych dla osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku.

Stosownie do art. 6 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia nr 883/2004 instytucja właściwa (na terenie RP - ZUS) kontaktuje się z instytucjami państw członkowskich, których ustawodawstwu zainteresowany również podlegał, w celu ustalenia wszystkich okresów spełnionych zgodnie z ich ustawodawstwem. Odpowiednie okresy ubezpieczenia, pracy najemnej, pracy na własny rachunek lub zamieszkania spełnione zgodnie z ustawodawstwem danego państwa członkowskiego są dodawane do okresów spełnionych zgodnie z ustawodawstwem każdego innego państwa członkowskiego, o ile jest to konieczne do celów stosowania art. 6 rozporządzenia podstawowego, pod warunkiem że okresy te nie pokrywają się. Zatem przy ustalaniu prawa do świadczenia z krajowego ubezpieczenia społecznego każde z Państw Członkowskich traktuje okresy ubezpieczenia odbyte na terytorium jednego z państw Wspólnoty, jak okresy ubezpieczenia na jego terytorium. Chodzi tutaj o jedną z podstawowych zasad koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich na poziomie Unii, zmierzającą do zapewnienia, by korzystanie z prawa do swobodnego przepływu przewidzianego w traktacie WE nie skutkowało pozbawieniem pracowników korzyści wynikających z zabezpieczenia społecznego, o które mogliby się ubiegać, gdyby ich cała kariera zawodowa przebiegała tylko w jednym państwie członkowskim. Taki skutek mógłby bowiem zniechęcić pracowników Unii do korzystania z prawa do swobodnego przepływu (wyroki z dnia 3 marca 2011 r. w sprawie C-440/09 S. T., z dnia 26 października 1995 r. w sprawie C-481).

W tym miejscu należy przypomnieć zgodnie z polskim ustawodawstwem prawo i wysokość świadczenia rentowego z tytułu niezdolności do pracy jest uzależnione od długości okresów ubezpieczeniowych (art. 57 ust. 1 pkt 2,3 i art. 62 ustawy emerytalnej). Zgodnie zatem z art. 51 ust. 1 w zw. z art. 45 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 okresy ubezpieczenia przebyte w kraju i za granicą podlegają zsumowaniu, a wysokość świadczenia wyliczana jest poprzez porównanie wysokości świadczenia wyliczonego wyłącznie na podstawie prawa krajowego (świadczenie niezależne), a wysokości świadczenia wyliczonego poprzez ustalenie rzeczywistej kwoty świadczenia proporcjonalnego (świadczenie proporcjonalne) przy uwzględnieniu okresów zagranicznych (art. 52 ust. 1 i ust. 3 rozporządzenia). Mając na uwadze bowiem zasady ustalania prawa i wysokości świadczenia rentowego wedle ustawodawstwa polskiego nie ma żadnych podstaw by dokonywać wyliczenia renty przy przyjęciu zasad systemu składki zdefiniowanej, w którym wysokość świadczenia wylicza się w oparciu o wyliczenie kapitału początkowego i wysokości składek odprowadzonych do systemu ubezpieczeń społecznych i tym samym by odstąpić od wyliczenia w sposób określony art. 52 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 (K. K. systemów zabezpieczenia społecznego Komentarz, WKP 2012). Powołanym przepis nakazuje wyliczenie wysokości świadczeń wariantowo - ustalenia hipotetycznej wysokości renty zarówno w wariantcie polskim (obejmującym polskie okresy składkowe i nieskładkowe) - art. 52 ust. 1 a rozporządzenia (WE) nr 883/2004 jaki i wariantcie zagranicznym - art. 52 ust 1 b rozporządzenia i wypłaty świadczenia w wyższej wysokości (art. 52 ust. 3 rozporządzenia). Art. 52 ust. 1 b reguluje sposób wyliczenia świadczenia poprzez zsumowanie okresów krajowych i zagranicznych. I tak mając na uwadze, iż A. K. uprawniona była do świadczenia rentowego (przesłanek świadczenia emerytalnego nie spełniała) następuje wyliczenie świadczenia proporcjonalnego zgodnie z zasadami art. 52 ust. 1 b

ii-iii rozporządzenia (WE) NR 883/2004. Rentę należną zmarłej A. K. ustala się zatem wg proporcji 288 miesięcy pracy w Polsce do 372 miesięcy łącznej pracy z uwagi na ubezpieczenie za granicą. Wysokość renty proporcjonalnej wyliczona kwotowo wynosi : $1750,88 \text{ zł} \times (288 : 372) = 1355,52 \text{ zł}$. Tak wyliczona kwota jest niższa od wyliczonej kwoty świadczenia wyłącznie na podstawie polskich okresów ubezpieczenia i jako wariant korzystniejszy stanowi podstawę do wyliczenia wysokości renty rodzinnej. Renta rodzinna, zgodnie z art. 73 ust. 1 pkt. 1 ustawy emerytalnej dla jednej osoby uprawnionej wynosi 85% świadczenia osoby zmarłej: $85\% \times 1581,46 \text{ zł} = 1344,24 \text{ zł}$, przy czym kwota 1581,46 zł jest kwotą renty należnej dla A. K. w wysokości ustalonej na dzień zgonu, po waloryzacji). Zasady waloryzacji reguluje art. 88 ustawy emerytalnej. Zgodnie z waloryzacją świadczenie przeprowadzoną na dzień 1 marca 2017 roku renta rodzinna wynosi 1354,24 zł, w wariantcie najkorzystniejszym. A. K. była uprawniona do dodatku pielęgnacyjnego, jednak przy ustalaniu wysokości renty rodzinnej przysługującej wnioskodawcy nie uwzględnia się dodatków do emerytur i rent. Pobierany przez A. K. dodatek pielęgnacyjny był odrębnym świadczeniem przysługującym do renty, a więc nie mógł być wliczany do kwoty decydującej o wysokości renty rodzinnej (art. 73 ust. 1 pkt1 i ust. 2) (wyrok SA w Katowicach z dnia 25 kwietnia 2006 r. III AUa 3729/04 LEX nr 217169).

Mając na uwadze powyższe należy uznać, iż zaskarżona decyzja odpowiada prawu i wobec powyższego nie podlega zmianie.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o przytoczone przepisy oraz na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.